

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 39. Menas. Honorius. Et Sophronius vindicantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

bibere, ambulare, in uno potius quam in Sæculo VII
 altero loco existere, soli Naturæ huma- A. C. 645.
 næ convenient. Illum deinde S. Pauli
 Textum attulit: *Factus obediens usque* p. 179.
ad mortem. Atqui obedientia est actus *Philip. 2. 8.*
 Voluntatis. Et Verba Davidis: quæ a
 S. Paulo ad JESUM Christum transferun-
 tur, *in capite Libri scriptum est de me ut* *Hebr. 10. 7.*
faciam, Deus! Voluntatem tuam. Ecce
venio! Tum ad demonstrandam Volun-
 tatem Divinam: *Jerusalem! quoties vo-* *Matt. 23. 37.*
lui congregare filios tuos, quemadmodum
gallina congregat pullos suos? Sicut enim *Luc 13. 34.*
Pater suscitavit mortuos, sic & Filius, quos
vult vivificat. Et notat S. Maximus
 vocem: *Sic & Filius,* unde eadem Na- *Joan. 5. 21.*
 tura & eadem Voluntas Patris & Filii
 indicatur.

§. XXXIX.

Mennas. Honorius. Et Sophronius
vindicantur.

Falsus est Pirrhus, ex his in JESU Chri-
 sto Voluntates esse Naturales sole
 clarius probari, & adjecit: *Quomodo er-*
go Vigilius Papa recipere potuit Libellum
sibi a Menna Episcopo Constantinopolitano
oblatum, in quo una Voluntas assereba-
tur, idque in Aula Imperatoris secreta,
Senatu præsentate? S. Maximus respondit:
Me vero in admirationem rapit, quod vos,
Patriarchali Dignitate insignes, falsa

p. 181.

G 5

pro-

Sæculum VII *proferre audeatis. Antecessor tuus, ad*
A.C. 645. *Honorium scribens, dixit, hunc Libellum*
fuisse Imperatori inscriptum, non autem
oblatum aut in lucem editum; tu vero
in Epistola tua ad Joannem Papam dixi-
sti, fuisse oblatum, promulgatum, & a
Quæstore Constantino recitatum. Cui
ergo fidem habebimus, an tibi vel Ante-
cessori tuo? quia impossibile est, utrum-
que vera scripsisse. Dixit Pirrhus: An
Antecessor meus istud scripsit? S. Maxi-
mus: Scripsit.

Tum Pirrhus: *Transeant ista de Vi-*
gilio. Quid autem pro Honorio allatu-
ruses, qui ad Antecessorem meum scribens
unam in Jesu Christo Voluntatem cla-
ris verbis docuit? S. Maximus respon-
dit: Cui meliori jure fides adbibenda est
circa sensum hujus Epistolæ, vel illi, qui
eam Honorii nomine composuit, illi, in-
quam, qui hodieque superstes est, & sanæ
Doctrinæ luce totum Occidentem implet,
vel illis, qui Constantinopoli, quæcunque
libent, dicunt? Pirrhus dixit: Illi potius
credendum, qui Epistolam concinnavit.

Honorius de- *S. Maximus: Atqui ille ipse, data ad*
 fenditur. *Constantinum Imperatorem felicis memo-*
riæ Epistola nomine Joannis Papæ, ista
 Sup. n. 25. *explicat in hunc modum: Diximus, unam*
esse Jesu Christi voluntatem, non tamen
tam Divinitatis quam Humanitatis; cum
enim Sergius scripsisset, quosdam in Jesu
Christo

Cbristo duas Voluntas contrarias ad-
 mittere, respondimus, *JEsu Cbristum* Sæculum VII
A.C. 645.
 non habuisse duas Voluntas contrarias
 Spiritus & Carnis, quales nos post pec-
 catum habemus, sed unam Voluntatem,
 tanquam infallibilem Humanitatis ejus
 notam. Idque exinde liquet, quod loqua-
 tur de membris & carne, quæ Divinitati
 non congruunt. Tunc ut objectioni oc-
 currat, dicit: Si quis quærat, quare de
 Humanitate *JEsu Cbristi* loquentes nul-
 lam de Divinitate mentionem fecerimus;
 respondebimus primo, nos ad illud solum-
 modo respondisse, de quo interrogabamur.
 Deinde nos secutos fuisse morem Scriptu-
 ra, quæ modo de Divinitate, modo de
 Humanitate ipsius loquitur. Ita S. Ma-
 ximus Honorium Papam defendit. Hu-
 jus Pontificis & Joannis IV. Scriba, de
 quo hic S. Maximus mentionem facit,
 erat aliquis Abbas, cui nomen Joan-
 nes.

Pirrus hac responsione contentus
 esse videbatur dicens: *Antecessor meus*
simpliciter hæc accepit nimium vocibus
inhærens. S. Maximus respondit: *Dico*
tibi in veritate; nihil magis in Anteces-
sore tuo avversabar, quam animi incon-
stantiam. Jam enim ipsi probabatur, ut
 unica illa Voluntas in Cbristo Divina di-
 ceretur, & inde sequebatur, quod Ver-
 bum Incarnatum solummodo Deus sit.
 Jam

Sæculum VII *Jam dicebat, esse Voluntatem consultato-*
A. C. 645. *riam, & sic faciebat Christum purum*
hominem, modo nostro deliberantem, at-
que in nulla re a me teque diversum.
Alio tempore dicebat, illam Christi Vo-
luntatem esse Hypostaticam, & ista ra-
tione pro distinctione Hypostasis distinctas
Voluntates Personis Consubstantialibus
tribuebat. Jam placebat, ut illa Volun-
tas diceretur potestativa, & sic unio-
nem habitualem introducebat, nam tunc
Potentia, Auctoritas, Libertas a libe-
ra electione & non a Natura proficif-
cerentur. Rursus accedens, ad opinio-
nem illorum, qui dicebant, Christi Volun-
tatem non solum esse liberam, sed etiam
arbitrariam, Jesum Christum deprime-
bat ad conditionem puri hominis, quin e-
tiam hominis mutabilis & peccatoris,
quia liberum arbitrium facit, ut purus
homo de contrariis judicet, in ignota in-
quirat, & de incertis deliberet. Rur-
sus hæc Voluntas æconomica dicenda ipsi
videbatur; quo admissò sequebatur, Ver-
bum ante æconomiam, id est, Incarna-
tionem, non habuisse Voluntatem. Ut
alia, quæ fastidium pariebant, silentio
premam.

p. 183.

His dictis, Pirrhus hujus schismatis
 culpam in S. Sophronium Jerosolymita-
 num rejicere moliebatur, qui importu-
 ne Quæstionem de duabus Operationi-
 bus

bus movisset. Ad istud S. Maximus re-
 spondit: *Nescio profecto, qua ratione* Sæculum VII
A. C. 645.
excusare possis, quod tam acerbe hanc
culpam in innocentem regeras. Edic
enim, obsecro per Sacrosanctam verita- Sup. Lib.
XXXVII.
tem! quando Sergius ad Theodorum Pha- S. 40.
ranensem scripsit, eique confictas litte-
ras Mennæ, ministerio Sergii Macaronæ
Episcopi Arsinoensis misit, quando ex-
quisivit, quid de Doctrina unius Opera-
tionis & unius Voluntatis in illo libello
contenta sentiret, & recepit responsum,
quod eandem Doctrinam approbabat, ubi
tunc erat Sophronius? Rursus, quando
Theodosiopoli scripsit ad Paulum Mono-
culum Severianum, mittens ei litteras
Mennæ, & Theodori Pharanensis appro-
bationem? aut quando scripsit ad Geor-
gium Arsanem Paulinistam petens, ut
sibi mitteret Textus ad unicum Opera-
tionem demonstrandam aptos, & adjici-
ens, quod bis ad reconciliandam iis Ec-
clesiam usus esset? vel quando scripsit p. 184.
Cyro in Phaside, qui se super Quæstione
de una vel duabus Operationibus consu-
luerat, misitque Epistolam Mennæ? imo
quando Sergius errorem suum in lucem
spargere, & majorem Ecclesiæ partem
pervertere cepit, Beatus Sophronius er-
rantem monuit ea demissione & mode-
stia, quæ Monachum decet; nam pedibus
ejus advolutus per Jesu Christi pa-
tientis

Sæculum VII *tientis vulnera obtestatus est, ne Hæreticorum Sermones, maxima cura a Patribus suppressos, in Ecclesiam reveberet. Edic jam! an Sopbronius Auctor scandali fuit?*

§. XL.

Argumenta pro duabus Operationibus.

Hic fassus est Pirrhus, Quæstione de Voluntatibus jam satis elucubrata, superfluum fore Quæstionem de Operationibus examini subicere. Sed S. Maximus monuit, charitatem postulare, ut examinarentur aliqui Textus, qui rudibus & simplicibus offensioni esse possent. Tum ab ipsius Pirrhi scriptis exorsus ostendit, ipsum non debuisse docere, Jesum Christum, si consideretur ut aliquod Totum, unicum habere Operationem.

p. 187. Atque ut hanc Veritatem clarissime explicaret, adhibuit similitudinem cultri candentis, qui simul secatur, & urit, atque ita in eodem subjecto duæ Operationes distinctæ, licet inseparabiles, inveniuntur.

p. 189. Deinde Textum S. Cyrilli exposuit, ubi dicit, Jesum Christum in duabus Naturis unicum Operationem exhibuisse; quippe ostendit, S. Cyrillum tantum loqui de Operationibus Divinis, quales erant Miracula edita, in quibus Natura Humana concurrebat, quia Miracula